

[H. C. Hansen.]

komme en Del af den betydelige Sortbørs-handel til Livs.“

Jeg gaar ud fra, at det var i Sammenhæng med disse Bemærkninger og disse Synspunkter, at den højtærede Minister lod Automobilejerne udfylde de Skemaer, som de fik til Opgave at udfylde, hvorved der forbruges en Del af det sparsomme Papir, som der tales saa meget om herhjemme i den senere Tid og vel med Rette. Den højtærede Forsyningsminister har jo imidlertid valgt en anden Fremgangsmaade end den, han i Interviewet med „Berlingske Tidende“ gav Udtryk for. Her stillede han, saa vidt jeg forstaar Interviewet, en Nedsækering af Luksusbilkørselen i Udsigt og ogsaa en Nedsækering af den ikke strengt nødvendige Erhvervskørsel. Jeg gaar ud fra, at Luksusbilkørselen var beregnet til at kunne nedbringes med 2—3 Mill. Kr., og at der i øvrigt ved andre Begrænsninger vel havde været en Besparingsmulighed paa op imod 5 Mill. Kr., eller det er maaske rigtigere at sige, at man i alt kunde have opnaaet en Besparelse paa omkring 5 Mill. Kr. eller ca. 1 Mill. Dollars.

Jeg maa indrømme, at den Betragtning, som den højtærede Forsyningsminister dengang var inde paa, og som i Sammenhæng med de øvrige Nedsækkingsforanstaltninger gik ud paa at begrænse det uønskelige Forbrug af Benzin, kun kunde mødes med Interesse og Sympati. Naar den brede Befolkning skal have mindre Kaffe, Tobak og Syltesukker, og Margarine i Stedet for Smør, maa det forekomme fuldstændig urimeligt, at der anvendes udenlandsk Valuta til overflødig Benzin, saaledes som Tilfældet desværre nu bliver.

I det Radioforedrag, den højtærede Forsyningsminister holdt om den nye Ordning, har vi faaet Besked om, hvad han har tænkt paa. Jeg synes, vi har Anledning til her i det høje Ting at rette en Tak til Forsyningsministeren, fordi han ikke har valgt at ulejlig Rigsdagens Forsyningsudvalg med noget som helst Møde i denne Forbindelse. Jeg gaar ud fra, at han fra Benzinnævnet har modtaget en lignende Tak, fordi han heller ikke har villet ulejlig dette Nævn med at høre dets Mening, før han gjorde sin Ordning færdig. Vi har som alle andre herhjemme lykkeligt kunnet høre Redegørelsen plus en Række dybsindige Betragtninger om Restriktionernes skadelige Virkning eller Nødvendighed i Radioen, og derudfra har vi at vurdere den Ordning, som nu skal gennemføres. Det er muligt, at den højtærede Forsyningsminister har glemt de Synspunkter, han tidligere har udtrykt i Radioen, men jeg

tvivler dog om, at de skulde være glemt af Befolkningen. Der kan vel ikke herske Tvivl om, at den Benzinordning, som den højtærede Minister nu har besluttet sig for, vil betyde et øget Forbrug af Benzin, og det vil sige et øget Forbrug af udenlandsk Valuta til dette Formaal. Jeg ser, at Benzinnævnets Formand, Direktør Hartz, i en Udtalelse til „Fyns Social-Demokrat“ den 28. f. M. siger — jeg beder om Tilladelse til et Citat —

„Jeg skal ikke lægge Skjul paa, at jeg for mit eget Vedkommende er af den Opfattelse, at den paatænkte Nyordning af Benzinrationeringen vil give Anledning til en ikke uvæsentlig Stigning i Benzinforbruget. Jeg er derfor under de givne Forhold betænkelig ved den planlagte Nyordning. Det har jeg efter Mødet i Benzinnævnet skriftligt givet Udtryk for over for Forsyningsminister Axel Kristensen.“

Det er altsaa selve Benzinnævnets Formand — og jeg maa gaa ud fra, at han, i Kraft af sit Arbejde inden for dette Nævn i en lang Periode, sidder inde med ganske særlige Forudsætninger for at vurdere de Forhold, der her er Tale om —, der stærkt giver Udtryk for sin Frygt for, at den nye Ordning vil kræve yderligere Valuta og altsaa stille os over for nye Vanskeligheder, og jeg er tilbøjelig til at tro, at det samme Synspunkt vil gøre sig gældende i meget vide Befolkningskredse og sandsynligvis ogsaa i meget høj Grad vil være fremherskende her i dette høje Ting. I Stedet for den Ordning, vi hidtil har haft, kommer der nu en Ordning, som ikke kan siges at virke hemmende paa den luksusbetonede Del af Bilkørselen.

Den højtærede Forsyningsminister møder op med en Slags Stavnsbinding af Bilstjerne. Stavnsbindingen er dog vel ikke mere alvorlig end, at der inden for dens Rammer vil kunne finde megen overflødig og megen Luksusbilkørsel Sted, som burde spares under de Forhold, vi nu engang har at leve under herhjemme. Den eneste reelle Indskrænkning bliver, at visse Langture forbydes, men jeg gaar ud fra, at disse Langture allerede i Kraft af, at vi staar over for Vinteren, vilde være blevet nedbragt betydeligt, saa det er vel ikke saa forfærdelig meget, der kan vindes paa den Konto. Til Gengæld vil Erhvervskørselen vel blive udsat for en hel Del Vanskeligheder. Jeg tror, at den højtærede Forsyningsministers Glæde over, at han har afskaffet en hel Del administrative Besværligheder og en hel Del administrativ Overflødighed, ikke vil vise sig at kunne holde. Ministeren vil utvivlsomt faa Brug for en hel Del Mennesker, som skal beskæftige